յաւուրս Մուսաննէրի Դատաւորին, բայց յայնժամ Ցոյնք ամբաստանեալ էին զՀայս, և Կուսակալն գրով և թախանձանօք խնդրեաց զնոսա, իսկ այժմ չերեւի 'ի միջի ամբաստանող եւ ամբաստանեալ։ Քաղաքապետն ցուցանէր դատախազ Հայոց զԲդեշխն և հարկադրէր երթալ և շահել զվիտս նորա, մի գուցէ սրտմտեալ բարկասցի 'ի վերայ նոցա և ածցէ զմեծամեծ չարիս, և թերեւս ասէ՝ խնդրէ ինչ 'ի ձէնջ, և պատկառի զայն յայտնել մեզ։ Զհանդուրժեալ Դատաւորին ընդ խորամանկ բանս Քաղաքապետին, ասէ՝ վասն է՞ր բարկասցի Բդեշխն 'ի վերայ իմ, այլ բարկասցի 'ի վերայ Տէրութեան որ զնախորդն իմ աքսորեաց, զի ոչ յարգանօք ընկալաւ զհրաման նորա և չարաչար մեկնեալ զիմաստս նորին՝ զհակառակն գործեաց, եւ յետ այնորիկ առաքեաց նոր հրովարտակ, յորում պատուիրէր յետ կատարելոյ զամենայն ինչ ըստ Խ-ՐԻՒ Շերէֆէն, զԲեթղեհէմ և զԱստուածածին օրինօք չէրիւ 'ի մէջ երկուց ազգաց բաժանորդ առնել հրամայէր, և բաց յայսմանէ գրեանք առ մեզ և առ Կուսակալն 'ի մեծէ Դենդեետէն, յԵպարքոսէն և 'ի Գայմագամ Փաշայէ, և գիր 'ի տեղապահէ Կուսակալին վասն գործադրութեան հրովարտակին, յայնժամ հրաման ետուն հրապարակաւ Մուվէլլայն, Դատաւորն, Քաղաքապետն և ամենայն այլազգիք երկուց ազգաց լինել բաժանորդ տեղեացն այնոցիկ, այլ թէ որո՞վ եղանակաւ կատարեն զորէնս իւրեանց, այն ինքեանց է դիտելի։ Սակայն ժառանգութիւն եկեղեցւոյ 'ի հարկէ պատկերօք, կանթեղօք եւ այլ իրօք լինի. իսկ այժմ չկարեմ առնել ինչ, մինչեւ եկեալ իցէ հրաման յԱրքայէ, և այլ սոցին նման բանք բազում։ Լուեալ Քաղաքապետին զայսոսիկ, ոչ ինչ կարաց ասել, միայն ստիպէր զՀայս առաքել զոք 'ի Դամասկոս, և նոքա առաջի դնէին նմա զերկիւղ Արքային, մանաւանդ յառաջադոյն միանգամ զփորձ առեալ էին, և անմարթ էր վերստին անկանել 'ի մահաբեր որոգայթ նորին. վերջապէս պնդէր Քաղաքապետն՝ կամ Դատաւորին գրել Իլամ ըստ խնդրոյ Բդեշխին, և կամ Հայոց առաքել զոք առ նա։ Դատաւորն անհնարին համարէր վասն միոյ խնդրոյ երկու կերպ Իլամ գրել, բայց խոստանայր գրել ըստ արժանոյն որպէս պահանջեն իրաւունք օրինաց, իսկ եթէ ոչ բաւա-